

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 449/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

79/2011. (III. 16.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ jogi képviselő útján, 2010. augusztus 30-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2011. március 16-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos jogi képviselője 2010. augusztus 30-án írásban terjesztette elő a panaszt. A panaszos beadványában előadta, hogy 2010. augusztus 19-én 15 óra körül egy áruház parkolójából tolatott hátrafelé, amikor is egy koccanást érzett és a tükörben észrevett egy fekete autót, amit korábban nem látott. A panaszos ezért megállt és kiszállt a gépjárművéből, hogy megnézzé mi történt. A panaszos látta, hogy a sérült másik autó hátsó lökhárítóján egy körülbelül tenyérnyi horpadás keletkezett, a panaszos által vezetett autón azonban nem volt észlelhető sérülés.

A panaszos előadta, hogy a sérült másik autót vezető férfi trágár módon sértegetni kezdte. A panaszos erre azt válaszolta, hogy sajnos nem látta az autót. A panaszos sérelmezte azonban a sérült autó parkolási helyét, állítása szerint ugyanis szabálytalanul állt, a többi ott parkoló autó mögött merőlegesen, pedig a panaszos szerint rengeteg üres hely volt, ahova beállhatott volna. A panaszos ezek után jelezte a sérült autó vezetőjének, hogy ha gondja van, akkor hívják ki a rendőrséget. A sérült autó vezetője azt válaszolta, hogy az autó tulajdonosa rendőr, a bevásárlóközpontban van, és percekben belül megérkezik. A panaszos, mivel autójával keresztben elállta az utat, ezért visszaszállt az autójába és megpróbált a sérült autó mellé állni, mikor is a fekete autó sofőrje elkezdett trágár szavakat kiabálni, a panaszost sértegette és az

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

autóját csapkodta. Ezután megérkezett egy másik férfi, aki a panaszos szerint egy „rendőrigazolvány szerű valamit” felmutatott és állította, hogy ő az autó tulajdonosa, majd sértő kijelentéssel felszólította a panaszost, hogy szálljon ki az autójából. A panaszos azt válaszolta, hogy „Hiába mutatja az igazolványt, az ügyben nem semleges, hívják ki a rendőröket, akik pártatlanok és majd ők járjanak el az ügyben”.

A panaszost a sérült autó tulajdonosa és még egy férfi ezek után megpróbálta kirángatni az autójából, azonban egy, a balesetben nem érintett férfi a panaszos védelmére kelt és megpróbálta őket ebben megakadályozni. Eközben a panaszos újra beült az autóba és ismételten megpróbált egy kicsit odébb állni. Állítása szerint a két férfi viselkedése félelemkeltő volt, folyamatosan sértegették és szidalmazták, ezért nem akart a közelükben maradni.

A panaszos az autóval körülbelül 8-10 métert tett meg, amikor a sérült autó tulajdonosa, aki rendőrnek adta ki magát, feltépte a panaszos autója ajtaját és elkezdett ismételten ordítani a panaszossal. A sérült autó tulajdonosa ezek után behajolt a panaszos autójába, dulakodni kezdett a panaszossal, majd kirántotta az indítókulcsát. A panaszos ezek után kiszállt az autójából és többször felszólította a sérült autó tulajdonosát, hogy adja vissza a kulcsát, amire a sérült autó tulajdonosa ismét szidalmazta és sértegette a panaszost. A panaszos és a sérült autó tulajdonosa között ismét dulakodás kezdődött, és miközben a panaszos igyekezett visszakapni a kulcsát, leszakította a sérült autó tulajdonosának az ingzsebét, amiben egy iratcsomag volt. Az iratcsomag a panaszos kezében maradt. Ezek után ismételten felszólította a sérült autó tulajdonosát és társát, hogy adják vissza a kulcsát, amire azok ismét dulakodni kezdtek a panaszossal. A panaszos jogi képviselője hozzáfűzte, hogy a panaszos 50 éves, rákbetegséggel küzdő hölgy.

A panaszos a dulakodás után észrevette, hogy karóráját is elvesztette. Amikor ezt szóvá tette, akkor a sérült autó tulajdonosa ismét elkezdte szidalmazni, hogy „olyan hülye, hogy még az órát sem ismeri”, és hogy „azt sem tudja, hogy hogyan néz ki egy valamire való karóra”. A panaszosnak egy óvatlan pillanatban sikerült kivennie az indítókulcsot a férfi kezéből, beült az autójába és magára zárta az ajtókat. Ezek után a sérült autó tulajdonosa többször megfenyegette, hogy betöri a panaszos autójának a szélvédőjét és az oldalsó ablakát. A sérült autó tulajdonosa ujjainak és kezének lenyomata most is látszik a panaszos autójának üvegén, a panaszos szerint azonban a később kiérkező rendőrök ezt nem vették figyelembe.

A panaszos, mivel nagyon meleg volt és az ablakokat nem merte lehúzni, körülbelül kétszer kénytelen volt az autót beindítani, hogy az autó légkondicionálója működjön. Az sérült autó tulajdonosa és a társa azonban végig az autó előtt és mögötte állt, mert folyamatosan attól féltek, hogy a panaszos elmegegy.

Rövidesen azonban megérkeztek a rendőrök, ezek után a panaszos végre ki mert szállni az autójából. Akkor értetlenül hallotta, hogy a sérült autó tulajdonosának társa, aki a panaszos autója előtt állt, azt állította, hogy a panaszos megpróbálta elütöni. A panaszos állítása szerint ezzel szemben a két férfi támadott rá, és ők félemlítették meg.

A panaszos többször jelezte az eljáró rendőröknek, hogy feljelentést akar tenni. Erre azonban a panaszos állítása szerint a rendőrök kioktatták, hogy hogyan gondolja azt, hogy egy rendőrt (a sérült autó tulajdonosát) akar feljelenteni.

A panaszos állítása szerint az autó sérülésével vagy betétlap kitöltésével senki nem foglalkozott, annak ellenére, hogy egy közlekedési baleset történt. A panaszos állítása szerint megváltozott a sérült autó tulajdonosának a viselkedése, amikor a panaszos az eljáró rendőröknek jelezte, hogy feljelentést akar tenni. Ezek után körülbelül két és fél óra rendőri helyszínelés zajlott, amely során legalább nyolc rendőr intézkedett. A panaszos szerint sok fénykép készült, ezért kérte a fényképező rendőrt, hogy az autója első és hátsó részéről készítsen fotót, mert akkor látszani fog, hogy nem igaz, amit a két férfi állít a „gázolásról”, mivel az ő autóján még a por is sértetlen volt. Időközben a panaszos mobiltelefonjának az egyenlege lemerült, ezért többször kérte a rendőröket, hogy kísérik el a legközelebbi újságoshoz, hogy feltöltse azt, de a rendőrök ezt megtagadták, ezért a panaszos senkit nem tudott értesíteni.

A helyszínelés után a panaszost bekísérték a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) egyik Kerületi Rendőrkapitányságra, ahol másfél, két órát várakoztatták. A rendőrkapitányságon a rendőrök többször említették, hogy a parkolóban, ahol az incidens történt, térfigyelő kamera van, aminek a videofelvételeit elemzik. A panaszos a rendőrkapitányságon, a folyosón ült egy széken, azonban nem érezte jól magát, ezért átült egy körülbelül 6-8 méterre lévő padra. Amikor a rendőrök ezt észrevették, akkor felszólították, hogy a széket nem hagyhatja el, és egy helyben kell ülnie, amíg nem szólítják. A panaszos ekkor megkérdezte a rendőröktől, hogy gyanúsítják-e valamivel, mert, ha nem, akkor szerinte nem tarthatják ott. Az ügyeletes tiszt a panaszost ekkor felvilágosította, hogy garázdasággal gyanúsítják, és mivel „nem tud egy helyben ülni, ezért bezárják a fogdába”. A panaszost a fogdában körülbelül egy órát tartották bent, de mivel nem érezte jól magát, kihívták hozzá a mentőket. A mentők látogatása után nem sokkal később a panaszost gyanúsítottként hallgatták ki.

A panaszos nem értette a rendőrség eljárását, úgy érezte, hogy a történetek során ő volt a sértett, őt szidalmazták és sértegették. Mikor a kihallgatást vezető rendőrnek többször is jelezte, hogy szeretne feljelentést tenni becsületsértésért, könnyű testi sértésért és személyi szabadság elleni eljárásért, illetve hivatali visszaélésért, a rendőr azt állította, hogy ez lehetetlen, ugyanis ő a gyanúsított, ellene ketten is vallottak, a panaszosnak viszont nincs tanúja.

A panaszos ezek után kérte a rendőrt, hogy hívjon fel egy jogi képviselőt, de a rendőrök ezen kérését is elutasították. A panaszos a kihallgatást végző rendőrt tájékoztatta, hogy évek óta Svédországban él, ezért magyarországi lakcímmel nem rendelkezik, a svédországi címet és telefonszámot is megadta, mégis úgy vették fel az adatait, mintha hajléktalan lenne.

A jegyzőkönyv aláírásakor kért egy másolati példányt, de ezt a jegyzőkönyvet felvevő rendőr megtagadta. A panaszos sérelmezi ezért, hogy semmilyen írásos dokumentummal sem rendelkezik.

A panaszos nem tudja, ki volt a kihallgató tiszt, azt sem tudja ki volt a balesetben érintett másik gépjármű sofőrje, ki a valós tulajdonosa, illetve, hogy valóban rendőr-e. Semmilyen információval okirattal nem rendelkezik, mégis fogdába zárták.

A panaszos sérelmezi, hogy ártatlanul hurcolták meg, állították elő, arrogánsan kezelték, szomszár hagyták, nem vehette be gyógyszereit, emiatt rosszul lett, és nem hívhatott jogi segítséget sem.

2) A panaszos jogi képviselője 2010. szeptember 22-én fellebbezett a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányság 2010. szeptember 16-án kelt határozata ellen.

A panaszos jogi képviselője fellebbezésében több pontban megerősítette a panaszbeadványában megfogalmazottakat.

A jogi képviselő kihangsúlyozta, hogy álláspontja szerint a bevásárlóközpont parkolójában a balesetben érintett egyik személy rendőrnek adta ki magát, illetve saját baleseti ügyében rendőrként kívánt intézkedni, továbbá, hogy álláspontja szerint a helyszínen intézkedő rendőrök nem jártak el kellő körültekintéssel. Kifogásolta a panaszos jogi képviselője, hogy a panaszos az egész eljárás során senkit sem értesíthetett.

A jogi képviselő hozzáfűzte, hogy a panaszost a helyszínelés után bevitték a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságra, ahol másfél-két órát étlen-szomjan várakoztatták, még a gyógyszereit sem vehette be. Mivel nem érezte jól magát, a folyósón lévő székről átült egy körülbelül 6-8 méterre lévő padra, amikor is a rendőrök felszólították, hogy a széket nem hagyhatja el, és egy helyben kell ülnie, amíg nem szólítják.

A jogi képviselő hangsúlyozza, hogy a panaszos súlyos beteg, ennek ellenére előállító helységbe zárták körülbelül egy órára, és mivel nem érezte jól magát, kihívták a mentőket. A panaszos a rendőrkapitányságon semmiről nem kapott másolati példányt, ezért írásos dokumentummal nem rendelkezik.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Testület megkeresésére a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságán, 2010. október 7-én kelt levelében az alábbiakról tájékoztatta a BRFK Hivatalát.

A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitánysága tájékoztatása alapján 2010. szeptember 16-án a panaszos által az említett rendőrkapitányságon előterjesztett panaszt elutasító határozat ellen a panaszos jogi képviselője fellebbezéssel élt.

A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitánysága levelében tájékoztat arról, hogy a közlekedési balesetről sem videofelvétel, sem fényképfelvétel nem készült.

Tájékoztat továbbá arról, hogy a büntetőeljárás során keletkezett iratokból egyértelműen kiderül, hogy a közlekedési baleset résztvevői között rendőr nem szerepel.

A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitánysága tájékoztatása szerint a panaszos a sérült autó tulajdonosát azonosította rendőrként, a sérült autó tulajdonosa ugyanakkor a helyszínen eljáró rendőröket, arról tájékoztatta, hogy ő nem rendőr, rendőr igazolványt nem mutatott fel. A sérült autó tulajdonosánál volt egy az ORFK Országos Balesetmegelőzési Bizottsági igazolvány, de azt sem mutatta fel. A sérült autó tulajdonosa szerint a személyi igazolványát mutatta meg a panaszosnak, azért hogy bizonyítsa, hogy ő a sérült autó tulajdonosa. A személyigazolványa egy rendőrségi tokban volt elhelyezve, a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitánysága tájékoztatása szerint vélhetően ezért hitte a panaszos, hogy a sérült autó tulajdonosa rendőr.

Az ügyben keletkezett rendőri jelentésben megállapításra került a sérült személygépkocsi vezetőjének személyazonossága. A sérült autó vezetőjének a főnöke, a sérült autó tulajdonosa is később a helyszínre érkezett, aki a sérült autó vezetőjével közösen próbálta meg visszatartani a baleset helyszínéről távozni akaró panaszost.

A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitánysága tájékoztatása szerint a baleset helyszínén jelen volt a sérült autó tulajdonosa, felesége, és a sérült autót vezető férfi, akik az intézkedő rendőröknek elmondták, hogy ők a helyszínről távozni akaró elkövetőt próbálták visszatartani. Arról nem nyilatkoztak, hogy a panaszossal milyen hangnemben beszéltek, elhangzottak-e durva hangnemben tett kijelentések.

A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitánysága tájékoztatása szerint a sérült autó tulajdonosa, felesége, és a sérült autót vezető férfi az intézkedő rendőröknek azt nyilatkozták, hogy a balesetet okozó gépkocsi a helyszínt el akarta hagyni. Ezért a sérült autót vezető férfi a jármű elé állt, a sérült autó tulajdonosa pedig elvette a panaszos gépkocsijának indító kulcsát, azzal a céllal, hogy a járművet és vezetőjét a helyszínen tartsák. Ezek után a panaszos letépte a sérült autót vezető férfi ingének bal zsebét, miközben kivette az ing zsebéből a sérült autó forgalmi engedélyét, majd az indítókulcsot is kikapta a sérült autó tulajdonosának a kezéből. A panaszos beült az autójába, és az ajtókat magára zárta, majd ismét el akart hajtani a helyszínről. A sérült autót vezető férfi elmondása szerint, amikor a helyszínről távozni akaró panaszos járműve elé állt, a panaszos a járművével többször nekiment a bal lábának. Az eset során személyi sérülés nem keletkezett.

A közlekedési baleset helyszínére 15 óra 45 perckor érkeztek ki a rendőrök. A helyszínen intézkedő rendőrök a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) alapján az intézkedési kötelezettségüknek eleget tettek. A szolgálati fellépésük az Rtv. 20. § és a Szolgálati Szabályzat 4. §, és 23. § szerint történt. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak. Az intézkedő rendőrök a helyszínen lévő személyeket az Rtv. 92. §-a alapján a panasz lehetőségéről szóban tájékoztatták.

Intézkedésük során a rendőrök az Rtv. 2. §-ában foglaltak alapján tiszteletben tartották az emberi méltóságot, óvták az emberi jogokat. A helyszínen talált személyeket az intézkedő rendőrök trágár megjegyzésekkel nem illették. Az intézkedő rendőrök az Rtv. 13. § (2) bekezdése alapján részrehajlás nélkül jártak el. A helyszínen jelen lévő összes személyt intézkedés alá vonták, majd beleegyezésükkel a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságra bekísérték. Adataikat és az általuk elmondottakat a rendőri jelentésben rögzítették.

A kitérő rendőrök az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján meghatározott intézkedési kötelezettségeknek eleget téve az ügyelet utasítására jelentek meg a helyszínen. Az Rtv. 29. § és 44. §, valamint a Szolgálati Szabályzat 3. §, 4. §, 22. és 23. § és a közlekedés körében elkövetett bűncselekmény esetén követendő rendőri eljárás szabályzata kiadásáról szóló 3/1998 ORFK utasítás (a továbbiakban: Utasítás) 4. Fejezet 24. pont 5. Fejezet 27. pont és a 3. Fejezet 17. pont alapján a következő intézkedéseket fogantatosították: a baleset körülményeit tisztázták, a helyszínen lévő személyeket az esettel kapcsolatban szóban nyilatkoztatták; a balesetben érintett személyekkel szemben alkoholszondát alkalmaztak negatív eredménnyel; a jelen lévő személyeket igazoltatták, adataikat rögzítették; a helyszínen

lévőket a rendőri intézkedés elleni panasz lehetőségéről tájékoztatták; a történeteket, megállapításukat az ügyeletes tiszt részére jelentették; a helyszínen történetekkel kapcsolatosan adatgyűjtést, tanúkutatást végeztek; a baleseti helyszínelő kérkezéséig a helyszínt biztosították; a szemlebizottság vezetőjének a helyszínt átadták; a helyszíni szemle után az érintett személyeket az ügyeletes tiszt utasítására, a baleset bekövetkezése után tanúsított cselekményük tisztázására véget a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságra beleegyezésükkel bekísérték. A bekísérés során az érintettek a saját gépkocsijukkal érkeztek a kapitányságra; a bekísért személyeket az ügyeletes tiszt részére átadták; az intézkedésről rendőri jelentést készítettek.

A helyszínre érkező rendőrök azt észlelték, hogy a baleset részesei vitatkoznak, kiabálnak, ezért nyugalomra intették őket, és lefolytatták a fentiekben felsorolt intézkedéseket. A rendőrök kulturált hangnemben beszéltek, durva hangnemben tett kijelentések nem hangzottak el a részükről.

2) A 2010. augusztus 19-én indult, ismeretlen tettes ellen garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő eljárásban a sérült autó vezetőjének meghallgatásáról készült jegyzőkönyv az alábbiakat tartalmazza.

A sérült autó vezetője meghallgatása során előadta, hogy gépkocsivezető. 2010. augusztus 19-én 15 óra 15 perckor egy bevásárlóközpont külső parkolójánál parkolt le a szolgálati gépkocsival. A főnökét, a sérült autó tulajdonosát várta a kocsiban ülve, amikor a panaszos autójával nekiment a szolgálati gépkocsijának. A balesetet okozó autó vezetője visszaállt arra a parkolóhelyre, ahonnan kitolatott. A sérült autó vezetője kiszállt az autójából, a balesetet okozó autó vezetőjével együtt. A sérült autó vezetője megkérdezte a panaszostól kicsit ingerülten, hogy „Mit csinálsz? Nekitolatsz az autónak? Miért nem nézed a tükröt?”. A panaszos erre azt a választ adta, hogy szerinte a sérült autót vezető férfi rossz helyen állt, ezért a sérült autó vezetője volt a hibás a balesetben. A panaszos ezek után közölte, hogy elmegy, őt nem érdekli az egész, és visszaszállt az autójába. A sérült autó vezetője közben telefonon értesítette a sérült autó tulajdonosát, és felhívta a rendőrséget. A panaszos eközben a másik irányba kitolatott, és mivel a sérült autó vezetője azt gondolta, hogy a panaszos el akar menni, ezért a panaszos autója elé állt, aminek következtében a panaszos megállt az autójával.

A sérült autó tulajdonosa közben megérkezett, akinek elmesélte a sérült autót vezető férfi a történeteket, és közben jelezte a panaszosnak, hogy ne menjen el, mert jönnek a rendőrök. A sérült autó vezetője és tulajdonosa a panaszos autója előtt és mögött állt. A panaszos kicsit mindig előrébb ment az autójával, ezért a sérült autó vezetője rátámaszkodott a panaszos autójának motorháztetejére. A sérült autó vezetője, annak érdekében, hogy megakadályozza a panaszost a helyszín elhagyásában a rendőrség megérkezése előtt, kinyitotta a panaszos autójának bal első ajtaját és behajolt az autójába, kivette az indítókulcsot a panaszos autójából. Amikor a sérült autó vezetője a panaszos autójába behajolt, a panaszos az inge bal külső zsebét letépte, illetve az abban lévő forgalmi engedélyt magához vette. De közben a sérült autó tulajdonosának sikerült kivennie a panaszos autójából az indítókulcsot. Ezek után a sérült autót vezető férfi hallotta, amint a sérült autó tulajdonosa azt kérdezi a panaszostól, hogy „Megütöttél?”. A sérült autót vezető férfi ekkor pont nem nézett oda, a panaszos biztosan az indító kulcsot próbálta visszaszerezni, ezért hadonászott a sérült autó tulajdonosa felé. A panaszosnak végül sikerült visszaszerezni az autója indítókulcsát, a sérült autó vezetőjének pedig a forgalmi engedélyét. Ezek után a panaszos megint beindította a kocsiját, kicsit előre ment az autójával, és majdnem elütötte a sérült autót vezető férfit. Pár percig

tartott ez a helyzet, amíg a rendőrök meg nem érkeztek, és a panaszos ki mert szállni az autójából.

A sérült autó vezetője állítása szerint nem bántotta a panaszost, egy valamire gondolt csak, hogy nem szabad, hogy a nő el tudjon menni a helyről, mert akkor az autóban keletkező kárt neki kell kifizetnie.

3) A 2010. augusztus 19-én indult, ismeretlen tettes ellen garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő eljárásban a sérült autó tulajdonosának meghallgatásáról készült jegyzőkönyv az alábbiakat tartalmazza.

A sérült autó tulajdonosának állítása szerint 2010. augusztus 19-én hivatalos ügyek miatt ment a feleségével a bevásárlóközpontba. A sérült autó vezetője a sérült autó tulajdonosának a személyi sofőrjeként kint maradt a parkolóban az autójával. A sérült autót vezető férfi 15 óra 15 perckor hívta a sérült autó tulajdonosát, hogy valaki beletolatott az autójába, és el akar hajtani. A sérült autó tulajdonosa ekkor kiszaladt a bevásárlóközpontból, és látta, hogy a sérült autó vezetője a panaszos autója előtt és mögött ugrál, hogy megakadályozza a panaszost a helyszín elhagyásában. A sérült autó tulajdonosa szerint látszott a panaszoson, hogy el akar menni. A sérült autó vezetője hangosan azt mondta a panaszosnak, hogy „Hova mész?“, „Miért akarsz elmenni?“. A panaszos válasza azt volt, hogy „Nem marad itt, elmegy!“, közben a sérült autó tulajdonosa szerint csúnyán is beszélt. A sérült autó tulajdonosa azért hallotta, mert a panaszos autójának ablaka le volt engedve. Ezek után a sérült autó tulajdonosa megkérdezte a panaszost, amikor a panaszos még az autójában ült, hogy „Hova akar menni? Meg kéne oldani a problémát!“. A sérült autó tulajdonosa elmondta a panaszosnak, hogy ő a sérült autó tulajdonosa, és megmutatta neki az igazolványait, ami egy rendőrségi tokban volt, és felhívta a figyelmét a panaszosnak, hogy a sérült autót vezető férfi a sofőrje. A panaszos ekkor azt kérdezte tőle, hogy „Milyen rendőr az, aki rossz helyre áll?“. A sérült autó tulajdonosa szerint a panaszos még párszor megpróbálkozott előre és hátra menni, hogy elmenjen. A sérült autót vezető férfi ekkor benyúlt a panaszos autójába és üresbe akarta rakni a váltót, a panaszos azonban csapkodni kezdte, és letépte az ingének a zsebét és elvette a forgalmi engedélyét, ami a zsebében volt. A sérült autó tulajdonosa ekkor kivette a panaszos kocsijának a kulcsát, de a panaszos őt is csapkodni kezdte, ekkor közölte vele, hogy ha odaadja a forgalmi engedélyt, akkor visszakapja az indítókulcsát. Ezek után a panaszos hirtelen kirántotta az indítókulcsot a sérült autót vezető férfi kezéből, amire a sérült autót vezető férfi a forgalmi engedélyt szerezte vissza. A panaszos ekkor beült a kocsijába, és azt beindította. A sérült autót vezető férfi, és a sérült autó tulajdonosa a panaszos autója elé szaladt, és körülbelül 10 méter után megállították a panaszos autóját. A 10 méter alatt folyamatosan mondták a panaszosnak, hogy álljon meg. Ezek után a rendőröket várták, közben a kocsni előtt álltak és a panaszos kis léptekkel közeledett a kocsijával, amikor a sérült autót vezető férfinak nekiment, sérülése nem keletkezett.

A sérült autót vezető férfi közben a sérült autóhoz ment, hogy elálljon vele az útból, mert valaki ki akart állni, közben a panaszos az autójával elindult előre. A sérült autó tulajdonosa ekkor a panaszos autója mögött állt, a sérült autót vezető férfi pedig visszafutott a panaszos autójához, a panaszos ekkor bezárkózott a kocsijába, és megint elindult. Mivel a panaszos autójának az ablaka félig le volt engedve, a sérült autót vezető férfi megkérdezte tőle, hogy „Elütsz engem?“, a panaszos ekkor azt a választ adta, hogy „Igen.“. Ezek után a sérült autó tulajdonosa látta, hogy a panaszos a sérült autót vezető férfi lábának (sípcsontjának) többször nekiment. A sérült autó tulajdonosának a felsége ekkor érkezett meg, és ő is rászólt a

panaszosra, hogy a sérült autó vezetőjének a lábára ráhajtott. Ezek után a panaszos megállt az autójával, és csak akkor szállt ki, amikor a rendőrök megérkeztek.

4) A 2010. augusztus 19-én indult, ismeretlen tettes ellen garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő eljárásban a sérült autó tulajdonosa feleségének a meghallgatásáról készült jegyzőkönyv az alábbiakat tartalmazza.

A sérült autó tulajdonosának a felesége előadta, hogy a férjével, autóval érkeztek a bevásárlóközpontba, amit a sofőrük vezetett, aki a parkolóban maradt arra az időre, amíg ők a bevásárlóközpontban tartózkodtak. Miközben a bevásárlóközpontban vásároltak, a sérült autót vezető férfi felhívta a sérült autó tulajdonosát, hogy menjen a parkolóba. A sérült autó tulajdonosának felesége a bevásárlóközpontban maradt, és vásárolt tovább, azonban 10-15 perc múlva már hívta is a férje, hogy behajtottak az autójukba, de nyugodtan vásároljon tovább. A sérült autó tulajdonosának a felesége azonban azonnal befejezte a vásárlást, és kiment a parkolóba, ahol azt látta, hogy a férje egy autó mögött áll, míg a sérült autót vezető férfi a sérült autó előtt. A sérült autóban egy nő ült és folyamatosan előre és hátra ment az autójával, próbált elhajtani a helyszínről. A sérült autó tulajdonosa többször elugrott a panaszos autója elöl, a sérült autót vezető férfi azonban nem. A sérült autó tulajdonosának a felesége szólt a panaszosnak, hogy ne hajtsen, mert elüti a sérült autót vezető férfit. A panaszos azonban azt mondta, hogy nem érdekli. A sérült autó tulajdonosának a felesége látta, amint a panaszos többször nekimegy a sérült autót vezető férfi lábának. A sérült autó tulajdonosának a felesége hívta a rendőröket, akik arról tájékoztatták, hogy már úton vannak.

5) A 2010. augusztus 19-én indult, ismeretlen tettes ellen garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő eljárásban a panaszosnak mint gyanúsítottnak a meghallgatásáról készült jegyzőkönyv az alábbiakat tartalmazza.

A panaszos meghallgatásán előadta, hogy egy bevásárlóközpont parkolójából tolatott ki a keresztlányja autójával. A panaszos állítása szerint előre is, hátra is nézett, mert nem akart nekimenni a mellette álló autónak. A panaszos autójával lassan gurult hátrafelé, amikor érezte, hogy beletolatott valamibe. Ezek után a panaszos megállt, kiszállt az autójából, és megnézte, hogy mi történt. A panaszos ekkor észrevette, hogy egy szabálytalanul parkoló fekete autóra ment bele, amin egy tenyérynyi nagyságú horpadás keletkezett. A sérült autó vezetője kiugrott a sérült autóból és elkezdte szidni a panaszost, hogy „*Te rohadt kurva nem látsz? Miért nem nézel a tükörbe?*”. Erre a panaszos azt válaszolta, hogy nem látta a sérült autót. A sérült autót vezető férfi azt mondta, hogy várjon a panaszos, mert a sérült autó tulajdonosa rendőr és mindjárt itt lesz. A panaszos mivel úgy látta, hogy a sérülés nem súlyos, és autójának ajtaja is nyitva volt, az autójával elállta az utat, ezért beült az autójába és arrébb akart állni, amit a sérült autó vezetőjével is közölt. Erre a sérült autó vezetője azt mondta, hogy „*Meg ne próbálj elszökni, te rohadt kurva!*”. Ezek után a panaszos az autójával megállt a sérült autó mellett párhuzamosan. A nyitott ajtóju kocsijában ült a panaszos, amikor megjelent a sérült autó tulajdonosa, felmutatott egy igazolványt, azt mondta, hogy rendőr, és felszólította a panaszost, hogy „*Te rohadt szemét, szálljál ki a kocsiból, mert rendőr vagyok, és enyém a fekete autó!*”. A sérült autó tulajdonosa rá akart ijeszteni a panaszosra a rendőr igazolványával, amit kért a panaszos, hogy mutasson meg, hogy jobban megnézhesse. Miután a panaszos megnézte, a panaszos közölte a sérült autó tulajdonosával, hogy szerinte ki kellene hívni más rendőröket, mert ő ebben az ügyben elfogult. Ezek után a sérült autó tulajdonosa a panaszos kocsijának a nyitott ablakán behajolva megfogta a panaszos vállát és ki akarta rángatni a autójából. Ezek után egy ismeretlen, harmadik férfi odament hozzájuk, és rászólt a másik két férfira, mert látta, hogy a panaszost rángatták. Ez a férfi azonban a rendőrök

kiérkezése előtt elment, ezért nem tudja igazolni a panaszossal történeteket. A panaszos a kocsija mellett állt, amikor megint úgy gondolta, hogy újra megpróbál odébb állni az autójával, amit a másik két férfival is közölt. A panaszos körülbelül 10 métert mehetett, amikor a két férfi rohant utána, és azt ordította, hogy „*Meg ne lépj, te rohadt kurva, mert szétverjük a fejedet!*”. A sérült autó tulajdonosa feltépte a panaszos autójának bal első ajtaját, és ki akarta húzni a panaszost a kocsijából, rángatta a panaszos karját, majd behajolt az ablakon és kitépte az indítókulcsot az autóból. A sérült autót vezető férfi is ott állt az autója mellett, és folyamatosan szidta, fenyegette a panaszost. A panaszos közölte velük, hogy nincs joguk ahhoz, hogy elvegyék a kulcsát, hívják ki a rendőrséget. A panaszos nagyon meg volt ijedve. A sérült autó tulajdonosa közölte a panaszossal, hogy nem adja vissza a panaszos autójának a kulcsát, mert akkor el fog menni a panaszos. Ezek után a panaszos kiszállt az autójából, és kérte, hogy adja vissza az indító kulcsát és megpróbálta kiszedni a kezéből. Ezek után a két férfi lefogta a panaszost, és rángatták, közben a panaszos az indító kulcsáért nyúlt, amikor a sérült autót vezető férfi ingzsebébe kapaszkodva, a védekezése közben letépte azt. A panaszos kezében maradt azonban a sérült autó vezetőjének ingzsebében található forgalmi engedély. A panaszos közölte a férfiakkal, hogy a forgalmi engedélyért cserébe adják vissza az autókulcsát. Ezek után újra dulakodni kezdtek, és kivették a panaszos kezéből a forgalmi engedélyt. A panaszos ezek után visszaült a kocsijába és közölte a sérült autó vezetőjével és a sérült autó tulajdonosával, hogy adják vissza kulcsát, mert ehhez nincs joguk. A sérült autót vezető és a sérült autó tulajdonosa közölték a panaszossal, hogy nem adják, mert a panaszos el akar menni. A panaszos ezek után kiszállt az autójából, és a sérült autó tulajdonosa kezéből kikapta a kulcsát, majd beült az autójába és magára zárta azt, amíg a rendőrök meg nem érkeztek. A panaszos nem merte az autója ablakát lehúzni, az autóban nagyon meleg lett, ezért beindította újra a kocsit, hogy a légkondicionálót használhassa. Ezek után azonban sérült autót vezető és a sérült autó tulajdonosa a panaszos kocsija előtt és mögött állt és folyamatosan szidták a panaszost. A panaszos állítása szerint nem garázdálkodott, a másik két férfi támadt rá és sértegette. A panaszos a rendőrkapitányságon a meghallgatása során jelezte, hogy a másik két férfi ellen szeretne feljelentést tenni becsületsértés, garázdaság, személyi szabadság megsértése miatt. A panaszos hozzáfűzte továbbá, hogy a sérült autó tulajdonosa rendőrnek adta ki magát, és ezzel visszaélt helyzetével a panaszos szerint, azért hogy megghiúsítsa a panaszos által elmondottakat, ha azonban a bevásárlóközpontban dolgozik, akkor a parkolóban lévő kamerafelvételeket is meg tudja változtatni a panaszos szerint.

6) A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságon indult büntetőügyben a gyanúsított panaszos által a gyanúsítás ellen tett panaszt 2010. szeptember 15-én elutasító határozatban foglaltak szerint 2010. augusztus 19-én egy bevásárlóközpont parkolójában, közlekedési balesetet követően a panaszos a sérült autó tulajdonosa és vezetője felé hadonászó mozdulatokat tett, továbbá a sérült autót vezető férfi ingének bal oldali zsebét elszakította, aminek következtében az ingben kár keletkezett. A határozat szerint a leírt tényállás a büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban Btk.) 271. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétségének megállapítására alkalmas. A gyanúsított panaszos a gyanúsítás ellen panasszal élt, mivel állítása szerint bűncselekményt nem követett el. A határozat szerint a panasz nem alapos. A nyomozás gyanúsításkor rendelkezésre álló adatai, különösen a rendőri jelentés, és a sérült autót vezető férfi és a sérült autó tulajdonosának tanúvallomásai alapján a gyanúsított a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható volt, ezért gyanúsítottkénti kihallgatására a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 179. § (1) bekezdése alapján törvényesen és megalapozottan került sor.

7) A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságon 2010. augusztus 19-én készült jelentés szerint 19 óra 10 perckor az előállított panaszos közölte, hogy rosszul érzi magát. Ezt

követően telefonon a jelentést készítő rendőr jelentette az ügyeletes rendőrnek a panaszos panaszát, aki értesítette a mentőszolgálatot. A mentők 19 óra 45 perckor érkeztek az előállító helységbe. Az egyik mentőápoló elmondta, hogy a panaszoson sem mentálisan, sem pedig fizikálisan semmilyen elváltozás nem észlelhető, a panaszos orvosi ellátást nem igényel. A mentő 20 óra 5 perckor távozott a rendőrkapitányságról.

8) Az előállítás végrehajtásáról szóló 2010. augusztus 19. napján kelt jelentés szerint a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdés első fordulata alapján igazoltatták, az Rtv. 31. § (1) bekezdése szerint, személyi szabadságában korlátozott személyként átvizsgálták, az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján, bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyként előállították.

Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak. Az intézkedés alapjául szolgáló esemény leírásánál az szerepel, hogy a panaszost a jelentésben megjelölt bűnügyben bűncselekmény gyanúja miatt a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányság fogdahelyiségében sérülés- és panaszmentesen állították elő. Az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítás okáról a tájékoztató, az előállítás idejéről szóló igazolás kiadásra került. Az előállító helységben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8) és (9) bekezdései, a 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. alapján jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatót megkapta.

Az előállítás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás elnevezésű iratot az ügyeletes tiszt kitöltés nélkül aláírta.

9) A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságán 2010. szeptember 7-én készült a panaszost kihallgató rendőr által készített jelentés szerint a panaszos az általa elkövetett bűncselekmény miatt utasításra nem helyezték el fogdába, makulátlan előélete miatt is.

A kihallgatását megelőzően a panaszos a jelentést készítő rendőr irodája előtti folyosón várakozott. A tanúk kihallgatása közben többször is megzavarta a panaszos azzal, hogy miért azokat hallgatja ki először, akik őt megverték. A jelentést készítő rendőr kérte a panaszost, hogy ne zavarja meg a kihallgatást, és várjon türelemmel. A panaszos azonban nem hagyott fel ezzel a magatartásával, amit a rendőr jelentett az ügyeletes tisztnek, aki közölte, hogy a rendőri tanúkihallgatások alapján a panaszos garázdaságot követett el, ezért vezető ügyeletesi fogdába kell elhelyezni. Ezt követően a panaszos a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányság fogdájába befogadták, illetve elhelyezték. Ezek után a nevezett gyanúsított kihallgatása utasításra megtörtént. Az eltelt idő miatt a jelentést készítő rendőr arra már nem emlékezett, hogy a panaszos kért-e a jegyzőkönyvből még egy példányt.

10) A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságán 2010. szeptember 7-én készült, a panaszost érintő közlekedési baleset helyszínére kiérkező rendőr által készített jelentés szerint a panaszos és a sérült autó tulajdonosa a helyszínen a következőkről tájékoztatták.

A sérült autót vezető férfi elmondta, hogy a 2010. szeptember 7-én 15 óra 15 perc körüli időben autóval megállt egy bevásárlóközpont hátsó parkolójában, a szabályosan (a parkoló helyeken) a parkoló gépkocsikra merőlegesen, amikor a baloldaltól nekitolatott a panaszos gépkocsijával, amivel éppen az egyik parkoló helyről állt ki. A sérült autót vezető személy ezt követően kiszállt a gépkocsiból és arra tett figyelmes, hogy a panaszos gépkocsijával el akar hajtani a helyszínről, ezért a panaszos gépkocsija elé állt, és megpróbálta megakadályozni, hogy az elmenjen onnan.

Ekkor érkezett a helyszínre a sérült autó tulajdonosa, aki szintén megpróbálta visszatartani a gépkocsi vezetőjét. A sérült autót vezető férfi előadta továbbá, hogy miután a panaszos megállt és kiszállt a kocsiból a sérült autó tulajdonosa elvette a panaszos gépkocsijának az indító kulcsát, ezért a panaszos a sérült autót vezető férfinak a zsebéből kivette a gépkocsi forgalmi engedélyét, úgy, hogy közben letépte a sérült autót vezető férfi ingjének bal felső zsebét, majd kikapta a fent említett indító kulcsot. Ezek után az említett forgalmi engedélyt összegyűrte és a földre dobta, majd beszállt a gépkocsijába, magára zárta azt és ismét el akart menni a helyszínről. A sérült autót vezető férfi, hogy ezt megakadályozza ismét, a gépkocsi elé állt, továbbá elmondta, hogy a panaszos többször is neki ment a bal lábának.

A panaszos előadta, hogy miután nekitolatott a sérült autónak, nem akart elhajtani a helyszínről, csak arrébb akart állni, mivel akadályozta a forgalmat. Ezek után kiszállt a gépkocsiból, és a panaszos elmondása szerint a fenti a sérült autó tulajdonosa és vezetője agresszívan viselkedtek vele, rángatták a karját, ami következtében leszakadt a bal kezéről az órája, valamint letört a körme, továbbá trágár szavakkal illettek őt, ezért nagyon megrémült, és beszállt a gépkocsiba és el akart menekülni a helyszínről.

A panaszos továbbá elmondta, hogy sérült autó tulajdonosa elővett egy rendőr igazolványt és azt mondta, hogy ő rendőr és álljon meg.

A helyszínen tartózkodott még a sérült autó tulajdonosának a felesége, aki a férje által elmondottakat támasztotta alá, de elmondta, hogy ő nem vett részt a cselekményben.

A jelentést készítő rendőr a helyszínen felvette a kapcsolatot a bevásárlóközpont diszpécserével, aki elmondta, hogy a parkolóban lévő kamera nem készített értékelhető felvételeket, mivel az körbe-körbe jár. A fentieket a jelentést készítő rendőr jelentette az ÜTI-nek, aki közölte vele, hogy baleseti helyszínelőt küld a helyszínre. 2010. augusztus 19-én 16 óra 40 perckor érkezett a helyszínre a baleseti helyszínelő, akinek a helyszínt átadták.

A jelentést készítő rendőr megjegyzi, hogy a panaszos a helyszínen nem rendelkezett vezetői engedéllyel, továbbá nem volt nála az általa vezetett gépkocsi forgalmi engedélye és kötelező felelősségbiztosítása sem.

Ezek után a sérült autó vezetőjét, tulajdonosát és feleségét bekísérte a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságra, ahol átadta őket az ügyeletes tisztnek további meghallgatás végett.

A jelentést készítő rendőr a rendőrkapitányság épületében meghallgatta a sérült autó tulajdonosát, aki elmondta, hogy nála valóban volt egy igazolvány, ami egy ORFK Országos Balesetmegelőzési Bizottsági igazolvány, de nem ezt mutatta, csak a személyi igazolványát, ami egy rendőrségi tokban volt, azért, hogy igazolja, ő a sérült autó tulajdonosa.

11) A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányság által 2010. szeptember 16-án hozott határozatban foglaltak szerint, a panaszos panasza nem alapos, ezért azt a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányság vezetője azt elutasítja.

A rendőrségre érkezett panasz szerint 2010. augusztus 19. napon 15 óra körüli időben, egy bevásárlóközpont parkolójában a panaszos közlekedési balesetből kifolyólag vitába keveredett két állampolgárral. Tekintettel arra, hogy a helyszínen történt rendőri intézkedés a panaszossal szemben bűncselekmény elkövetésének gyanúja merült fel, ezért ügyfele

előállításra került a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságra. A panasz szerint a panaszos a helyszínen megkérte az intézkedő rendőröket, hogy kísérjék el a legközelebbi újságárushoz feltöltő kártyát venni. Mivel ezt megtagadták így ügyfele értesíteni senkit nem tudott.

A határozat szerint a panasz nem alapos. A Rtv. nem teszi lehetővé az intézkedő rendőr részére, hogy az állampolgár kérésére vásárolni kísérje. Ugyanígy nem teszi lehetővé azt, hogy az intézkedés alá vont állampolgár az intézkedés ideje alatt telefonbeszélgetést folytasson.

A panaszos a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságra történt előállítása után valóban a földszinten, egy folyosón várakozott, majd mivel magatartásával (hisztizett, fenyegetőzött, földre vetette magát) zavarta a panaszos közelében lévő irodában tartott kihallgatást, valamint megállapítást nyert, hogy nevezett megalapozottan gyanúsítható a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétség elkövetésével, ezért előállításra került és a hatóságomon lévő előállító helyiségben került elhelyezésre.

A határozat szerint a panasz ezért nem alapos.

A határozatban foglaltak szerint az Rtv. 33. § (2) bekezdés alapján a rendőr a hatóság vagy illetékes szerv elé állítja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható. A Szolgálati Szabályzat 51. § (1) bekezdés alapján az előállított személyt előállító vagy biztonságos őrzését szolgáló más helyiségben kell elhelyezni.

Mivel a panaszos magatartása nem adott lehetőséget arra, hogy más biztonságos őrzést szolgáló helyiségben kerüljön elhelyezésre, a panaszosnak az előállító helyiségben történő elhelyezése szakszerű és jogszerű volt.

Tekintettel arra, hogy ügyfele rosszul éltre panaszkodott, hozzá mentőt hívtak. A kikerkező mentőápoló elmondta, hogy ügyfele sem mentálisan, sem fizikálisan nem sérült.

Mindezek után történt meg a gyanúsított ki hallgatása a Be. 179. § (1) bekezdése alapján.

A panaszos gyanúsítottként ki hallgatása során, mely jegyzőkönyvezésre került, aláírásával hitelesített lakcíme ként egy budapesti címet adott meg. A jegyzőkönyv nem tartalmazza, hogy hajléktalan lenne. Rögzítésre került továbbá svédországi lakcíme, illetve külföldön tartózkodásakor elérhető egyik rokonának a lakcíme.

A panaszos ki hallgatása során a jegyzőkönyvbe rögzítésre került, hogy védőről később nyilatkozik. A jegyzőkönyvben rögzítésre került továbbá, hogy a panaszos feljelentéssel kíván élni becsületsértés, garázdaság, személyi szabadság megsértése miatt.

Fentiek alapján a panasz nem alapos.

A panaszos a Be. 196. §-a alapján a gyanúsítás ténye miatt panasszal élt. A keletkezett iratokat a hatóság az illetékes ügyészség részére küldte meg a panasz elbírálása végett.

A lefolytatott vizsgálat során nem nyert bizonyítást az, hogy ügyfele a ki hallgatás után a keletkezett jegyzőkönyvből másolatot kért.

Az irat szerint a panaszos panaszának azon része, mely szerint a hatóság határozat nélkül intézkedett, értelmezhetetlen tekintettel arra, hogy a nyomozás elrendeléséről feljegyzés készül, mely nem határozat, kézbesítésre nem kerül. A Be. sem a rendőri jelentések, sem pedig a kihallgatások foganatosításához határozat készítését nem írja elő. Az eljárás során idáig olyan nyomozati cselekmény, mely elvégzéséhez határozat szükséges nem történt.

Az Rtv. 11. § (1) bekezdés I. fordulata alapján a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni.

12) A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságon készült, 2010. augusztus 19-én kelt „Feljegyzés nyomozás elrendeléséről” című dokumentum szerint a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és az említett rendelkezés (1) bekezdése szerint minősülő garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt a Be. 170. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a (2) bekezdés rendelkezéseire – nyomozást rendeltek el.

13) A Testület ismételt megkeresésére a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitánysága arról tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos ellen szabálysértési eljárás is indult, amely során fényképfelvételek készültek.

III.

A Testület a panaszbeadvány, valamint a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette a rendőrségnek a közlekedési baleset helyszínén történt intézkedéseit, valamint a panaszos személyi szabadsága korlátozásának indokoltságát és körülményeit.

A Testület megállapítása szerint a rendőrségi intézkedés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 54. § (1) bekezdésében biztosított emberi méltósághoz való jogát, valamint az 55. § (1) bekezdésében biztosított személyi szabadsághoz és személyi biztonsághoz fűződő jogát.

A panaszos beadványában mind a közlekedési baleset helyszínén eljáró rendőrök magatartását, mind pedig a rendőrkapitányságon történő előállítását, és annak körülményeit sérelmezte.

1) A Testület a panaszbeadványban foglalt egyes kérdések vizsgálatával kapcsolatban szükségesnek tartja felhívni a figyelmet a hatáskörére vonatkozó szabályokra.

A Testület hatáskörét az Rtv. 92. § (1) bekezdése rögzíti. Az említett rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),
esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

a) A panaszos számos tekintetben kifogásolta a balesetben érintett másik gépkocsi tulajdonosának a magatartását, azt állítva, hogy az illető rendőr.

A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitánysága vezetőjének tájékoztatása szerint a sérült autó tulajdonosa a helyszínen eljáró rendőröket, arról tájékoztatta, hogy ő nem rendőr, rendőr igazolványt nem mutatott fel. A sérült autó tulajdonosánál volt egy ORFK Országos Balesetmegelőzési Bizottsági igazolvány, de azt sem mutatta fel. Állítása szerint a személyi igazolványát mutatta meg a panaszosnak, azért hogy igazolja, ő a sérült autó tulajdonosa. Az okmány egy rendőrségi tokban volt elhelyezve. A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitánysága vezetőjének tájékoztatása szerint vélhetően ezért hitte a panaszos, hogy a sérült autó tulajdonosa rendőr.

A Testületnek tisztáznia kellett, hogy a sérült autó tulajdonosa a panaszos állítása szerint valóban rendőr volt-e. A kérdés különösen azért bír jelentőséggel, mivel a Testület hatáskörét tekintve kizárólag a rendőri intézkedések vizsgálatára jogosult. Eldöntésében elsősorban a rendőrség véleménye volt a Testület álláspontjának kialakításában irányadó. A már említett, a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitánysága vezetőjének tájékoztatása (és a sérült autó tulajdonosának az állítása) szerint a sérült autó tulajdonosa nem rendőr, rendelkezik azonban az ORFK Országos Balesetmegelőzési Bizottsági igazolványával, valamint egy rendőrségi igazolványtartó tokkal.

Meghallgatása során továbbá az érintett is úgy nyilatkozott, hogy nem áll a rendőrséggel szolgálati viszonyban.

A Testület a rendelkezésére bocsátott információk valóságtartalmát nem látta indokoltnak megkérdőjelezni, és megállapította, hogy a sérült autó tulajdonosa nem volt rendőr.

Mivel a Testület hatásköri szabályai értelmében kizárólag rendőri magatartás felülvizsgálatára jogosult, a balesetben érintett gépjármű tulajdonosának fellépését nem volt lehetősége megítélni.

b) A panaszos kifogásolta továbbá, hogy előállítását követően bűncselekmény gyanúja miatt őt gyanúsítottként hallgatták ki, és annak ellenére, hogy többször is jelezte a rendőröknek, hogy szeretne feljelentést tenni a két férfi ellen garázdaság, becsületsértés miatt, erre végül nem került sor.

A Be. 171. § (1) bekezdése szerint bűncselekmény miatt bárki tehet feljelentést. A 172. § (1) bekezdés kimondja: a feljelentést rendszerint az ügyésznél vagy a nyomozó hatóságnál kell írásban vagy szóban megtenni. A szóban tett feljelentést jegyzőkönyvbe kell foglalni és a feljelentést nyomban nyilvántartásba kell venni.

A Be. mind a sértettnek, mind a sértettel nem azonos feljelentőnek biztosít bizonyos jogokat a feljelentés nyomán megindult eljárásban. Ezen jogok gyakorlását meggátolja, ha a sértett, illetve a feljelentő a feljelentés nem megfelelő rögzítése folytán nem jelenik meg ilyen

minőségében az ügy irataiban, illetve a nyomozó hatóság nyilvántartásaiban. A Be. azonban tartalmaz megfelelő jogorvoslatot az ilyen esetekre: 196. § (1) bekezdése szerint „akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet”.

Mindezek alapján a Testület a feljelentés megtételével kapcsolatban a panaszos sérelmének orvoslására a büntetőeljárás szabályok biztosítottak volna hatékony lehetőséget, ezért a Testület – hatáskör hiányában – megállapításokat a panasz ezen részének vonatkozásban nem tehetett.

c) A panaszos sérelmezte, hogy gyanúsítottkénti kihallgatása során nem fogadhatta, és nem is értesíthette ügyvédjét. Kifogásolta továbbá a panaszos, hogy nem kapott a gyanúsítottkénti kihallgatásáról másolatot, továbbá semmilyen irattal nem rendelkezik.

Az említett panaszokkal kapcsolatban jelen állásfoglalás előző pontjában foglaltak irányadók: a Testület a panasz ezen részét hatáskör hiányában nem vizsgálhatta, mivel a Be. 196. §-a megfelelő jogorvoslatot biztosít.

2) A Testület értékelt a közlekedési baleset helyszínén eljáró rendőrök magatartását, a panaszos ugyanis több pontban sérelmezte azt.

A panaszos általánosságban sérelmezte, hogy a közlekedési baleset helyszínére kikerkező rendőrök „nem kellő körültekintéssel” jártak el.

Külön sérelmezte a panaszos, hogy az intézkedő rendőrök, amikor a panaszos feljelentést kívánt tenni, kioktatták, hogy „hogyan gondolja azt, hogy egy rendőrt [a sérült autó tulajdonosát] akar feljelenteni?”. Ezzel kapcsolatban jelezte a panaszos, hogy az intézkedést megelőzően a sérült autó tulajdonosa rendőrnek adta ki magát, és a panaszos szerint rendőri minőségében próbált eljárni a baleset helyszínén, amellyel a panaszos szerint a részrehajlásmentes intézkedési kötelezettség sérelmét valósította meg.

Kifogásolta továbbá a panaszos, hogy az autó sérülésével vagy betétlap kitöltésével senki nem foglalkozott, annak ellenére, hogy egy közlekedési baleset történt.

Végül azt is sérelmezte a panaszos, hogy a közlekedési baleset helyszínére kikerkező rendőrök kifejezett kérése ellenére sem kísérték el az újságáruhoz, ezért nem volt lehetősége mobiltelefonjának feltöltésére, így az intézkedés alatt senkit sem tudott értesíteni.

a) A Testület elsőként a panaszos azon sérelmét vizsgálta, miszerint a rendőrök „nem kellő körültekintéssel” jártak el a közlekedési baleset helyszínén.

A Testület megkeresésére a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitánysága arról tájékoztatta a BRFK Hivatalát, hogy a közlekedési baleset helyszínén intézkedő rendőrök az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat alapján az intézkedési kötelezettségüknek eleget tettek.

A közlekedési baleset helyszínére érkező rendőrök a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságának tájékoztatása szerint azt észlelték, hogy a baleset részesei vitatkoznak, kiabálnak. Az intézkedő rendőrök ezt követően nyugalomra intették őket, és lefolytatták a szükséges intézkedéseket. Ennek keretében tisztázták a baleset körülményeit, a

helyszínen lévő személyeket az esettel kapcsolatban szóban nyilatkoztatták, a balesetben érintett személyekkel szemben alkoholszondát alkalmaztak (negatív eredménnyel). Ezek után az intézkedő rendőrök a jelen lévő személyeket igazoltatták, adataikat rögzítették, a helyszínen lévőket a rendőri intézkedés elleni panasz lehetőségéről tájékoztatták. Az intézkedő rendőrök a történeteket, megállapításait az ügyeletes tiszt részére jelentették. A helyszínen történetekkel kapcsolatosan adatgyűjtést, tanúkutatást végeztek. A baleseti helyszínelő kiérkezéséig a helyszínt biztosították, a szemlebizottság vezetőjének a helyszínt átadták.

A helyszíni szemle után a sérült autót vezető férfit, a sérült autó tulajdonosát és a panaszost az ügyeletes tiszt utasítására, a baleset bekövetkezése után tanúsított cselekményük tisztázása végett a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságra beleegyezésükkel bekísérték. A bekísérés során mindkét fél a saját gépkocsijával érkezett a kapitányságra, a bekísért személyeket az ügyeletes tiszt részére átadták, az intézkedésről rendőri jelentést készítettek. Adataikat és az általuk elmondottakat a rendőri jelentésben rögzítették.

A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságának tájékoztatása szerint az intézkedő rendőrök szolgálati fellépése az Rtv. 2. §, 13. § (1) és (2) bekezdései, a 20. §, 29. §, 44. § és a Szolgálati Szabályzat 3. §, 4. §, 22. és 23. § szerint történt. Az Utasítás 4. Fejezet 24. pontja, az 5. Fejezet 27. pontja és a 3. Fejezet 17. pontja alapján jártak el. Az intézkedő rendőrök az Rtv. 92. §-a alapján a panasz lehetőségéről szóban tájékoztatták. Az intézkedésük során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

Intézkedésük során az Rtv. 2. §-ában foglaltak alapján tiszteletben tartották az emberi méltóságot, óvták az emberi jogokat, a helyszínen talált személyeket trágár megjegyzésekkel nem illették. A tájékoztatás szerint az intézkedő rendőrök kultúrált hangnemben beszéltek, durva hangnemben tett kijelentések nem hangzottak el a részükről.

A rendőrség által alkalmazott és említett rendelkezések a következőket írják elő.

Az Rtv. 13. § (1) és (2) bekezdései szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.

Az Rtv. 20. §-a alapján a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről. A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

Az említett Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Az idézett Rtv. 44. § (1) bekezdése a)-e) pontjaiban foglaltak szerint a rendőr az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közúti forgalmat irányíthatja, korlátozhatja, illetve szüneteltetheti; a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti; a jármű vezetőjét a rendszeresített eszközzel légzésminta, ha nála a vezetési képességére hátrányosan ható szer befolyása vagy alkoholfogyasztás miatt bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja merül fel, az egészségügyi szolgálat igénybevételével vér-, vizelet- és mütétnek nem minősülő módon egyéb minta adására kötelezheti; a járművezetésre jogosító engedélyt (okmányt), a jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedélyt (okmányt), a rakományhoz tartozó okmányokat, valamint a jármű hatósági jelzését – a külön jogszabályban meghatározottak szerint – a helyszínen elveheti; a forgalomban való részvételt megtilthatja, ha a jármű vagy vezetőjének állapota a közúti forgalom biztonságát veszélyezteti, és a további jogellenes járműhasználat megakadályozása céljából a jármű kulcsait elveheti, illetőleg a járművet más módon mozgásában korlátozhatja vagy elszállíttathatja.

A Szolgálati Szabályzat 3. és 4. §-ai szerint bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha illet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli. A rendőr az intézkedést - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelegéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.

A Szolgálati Szabályzat 22. és 23. §-ok szerint a helyszínbiztosítás az a rendőri tevékenység, amelyet a rendőr bűncselekmény vagy egyéb esemény (pl. baleset) helyszínén, a helyszíni szemle előtt, annak során, szükség esetén azt követően a helyszín őrzésére, lezárására, a nyomok biztosítására fogatosít. A helyszínt biztosító rendőr elsősegélyben részesíti vagy részesítteti azokat, akik az esemény során megsérültek vagy megbetegedtek, illetve más ok miatt segítségre szorulnak, a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért elkövetőt elfogja, az eseményben érintetteket, az eseményt észleelőket feltartóztatja, tanúkat visszatartja, és az illetéktelen személyeket a helyszínről eltávolítja, a helyszínt körülhatárolja, eredeti állapotában megőrzi, a közrendet zavaró cselekményeket, forgalmi torlódásokat megszünteti, az eseményt közvetlen parancsnokának azonnal jelenti, feljegyezi, hogy a sérültet milyen rendszámú mentő gépkocsival, hova szállították el, nyomon üldözés lehetősége esetén az üldözést késedelem nélkül teljesíti, a helyszínre megérkező szemlebizottság vezetőjének jelentést tesz. A helyszínről való bevonulása után a rendőr írásban jelenti, hogy kinek a

felhívására vagy utasítására, mikor érkezett a helyszínre, kiket talált a helyszínen, milyen volt a helyszín állapota, milyen intézkedéseket tett, változásokat eszközöltek-e a helyszínen, ha igen, kik és miért, továbbá milyen nyomokat rögzített. Közlekedési baleset helyszínén a rendőr a helyszín biztosítására vonatkozó általános szabályok szerint jár el. Hatáskörébe nem tartozó ügyekben a rendőr a baleseti helyszínelőt értesíti. A baleseti helyszínelő kiérkezéséig a rendőr gondoskodik az elsődleges intézkedések (elsősegélynyújtás, értesítés adás, helyszínbiztosítás, tanúkutatás, kikérdezés, kárelhárítás, a forgalom folyamatosságának biztosítása stb.) megtételéről, a kiérkezése után segíti munkáját, elvégzi a rábízott feladatokat (forgalomirányítás, helyszínfelmérés stb.). A közúti járművezetésre vonatkozó szabályok megszegésével nem közúton súlyos sérülést vagy halált okozó közlekedési balesetnél is, a közúti közlekedési balesetekre vonatkozó szabály szerint kell eljárni.

Az Utasítás 17., 24., 27-37. pontjai szerint a személyi sérülést eredményező baleset esetén a helyszíni eljárást lehetőleg baleset-helyszínelői állomány, de mindenképpen a közlekedésrendészeti szervek egyenruhásözterületi szolgálatot teljesítő állománya hajtja végre. A baleset helyszínét a rendőr alapvetően a Rendőrség Szolgálati Szabályzata megfelelő rendelkezései szerint biztosítsa. A bejelentés vételét követően a legrövidebb időn belül meg kell kezdeni a helyszínen a körülmények tisztázását. A helyszíni eljárások gyorsak, szakszerűek és hitelesek legyenek. A helyszínre érkezést követően tájékozódni kell: hol, mikor, hogyan, miért történt a baleset, kik a résztvevői és milyen minőségben (járművezető, utas, gyalogos stb.), mely járművekkel vettek részt az eseményben. Tisztázni kell, hogy a helyszínen történt-e valamilyen változás, változtatás. Amennyiben történt, rögzíteni kell, mi változott, mit változtattak meg, azt ki és milyen okból tette. Mind ezeknek, mind a később beszerzett információknak el kell jutniuk a bizottság valamennyi tagjához. Az összegyűjtött adatokat értékelve meg kell határozta, hogy a helyszíni eljárást az államigazgatási, a szabálysértési vagy a büntetőeljárásról szóló törvény rendelkezése alapján folytassák le. Az eljárás során rögzíteni kell a helyszínnek a szemle végrehajtásakor, illetve a baleset bekövetkezésekor meglévő sajátosságait. Így különösen a baleset pontos helyét, az időjárási, látási, forgalmi és útviszonyokat, a baleset helyszínének általános és speciális jellemzőit, a baleset helyszínének méreteit, a látást, láthatóságot, észlelést, észlelhetőséget befolyásoló körülményeket, a megvilágítás jellemzőit, a közlekedési pálya méreteit, minőségét, állapotát, esetleges hibáit, a forgalomszervezési sajátosságait, kitérve a közlekedést szabályozó jelzésekre, azok meglétére, esetleges hiányára, a járművekre vonatkozó megengedett legnagyobb sebességértékeket, a forgalomirányítás módját és annak rendjét, az ott lebonyolódó forgalom jellemzőit, összetételét, a járművek, forgalom technikai objektumok, elhunyt személyek elhelyezkedését. Az eljárás során fel kell kutatni a helyszínen lévő nyomokat, elváltozásokat, rongálódásokat és anyagmaradványokat. Ennek során kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani a baleset (ütközés, elütés, felborulás, pályaelhagyás stb.) bekövetkezési körülményeire (pontos helyére, a járművek helyzetére stb.) közvetlenül utaló nyomok stb. felkutatására, rögzítésére. Az elszóródott anyagmaradványok elhelyezkedésének rögzítésekor meg kell állapítani a terület kiterjedését (legtávolabbi pontok helye), valamint az anyagmaradványok zömének elhelyezkedését. Kiemelt figyelmet kell rá fordítani és rögzíteni kell, hogy a balesetre tipikusan jellemző, szükségszerűen keletkező nyomok, elváltozások megtalálhatóak-e, ha nem, akkor annak mi az oka. A kutatás során törekedni kell a feltalált elváltozások létrejötté körülményeinek megállapítására, illetve ezeknek a baleseti összképbe való illeszkedésének ellenőrzésére. Figyelemmel kell lenni arra, hogy a helyszínen (járműveken) korábban történt balesetből, eseményből, járműjavításból is keletkezhetnek nyomok, anyagmaradványok. Ezért a nyomok, anyagmaradványok feltalálási helyét, állapotát, szennyezettségét, az eseménnyel való okozati kapcsolatukat is gondosan vizsgálni - értékelni - kell. A feltalált, talált, de nem az eseménnyel összefüggésben keletkezett nyomokat, anyagmaradványokat stb. is rögzíteni kell

az eredetükre vonatkozó megállapításokkal együtt. A szemlét ki kell kiterjeszteni mindazon területre, amely a helyszínrre vagy a helyszín megközelítésére vonatkozó közlekedési szabály (magatartás) vonatkozásában információt tartalmaz. A szemle során rögzíteni kell a balesetben részt vevő személyek, járművek adatait és a baleset szempontjából jelentőséggel bíró jellemzőit is.

A Testület vizsgálata során nem merült fel olyan körülményt, amely arra utalt volna, hogy a baleset helyszínén intézkedő rendőrök eljárásának alapossága kifogásolható lett volna. Maga a panaszos is beszámol róla, hogy a helyszínelés mintegy két és fél órán keresztül tartott, annak során a helyszínről és a gépkocsikról fényképek készültek, sőt az áruház diszpécserét is megkeresték a rendőrök, hogy a közelben lévő térfigyelő kamera felvételeit beszerezzék.

Mindezek alapján a Testület nem tartotta indokoltnak kétségbe vonni a rendőrség azon állítását, hogy a közlekedési baleset helyszínén a vonatkozó előírások betartásával, kellő körültekintéssel jártak el a rendőrök, ezért a tisztességes eljáráshoz való alapjog megsértését nem állapította meg.

b) A panaszos beadványában kiemelte, hogy sok fénykép készült a helyszínelés alatt, ezért a panaszos külön kérte az intézkedő rendőröket, hogy az autójáról készítsenek képet, amellyel bizonyítani tudja, hogy a sérült autót vezető férfi „elgázolása” nem történt meg, a rendőrök azonban a panaszos kérésének nem tettek eleget.

A Testület megkeresésére a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitánysága vezetőjének tájékoztatása szerint a közlekedési balesetről sem videofelvétel, sem fényképfelvétel nem készült. A jelentést készítő rendőr a helyszínen felvette a kapcsolatot bevásárlóközpont diszpécserével, aki elmondta, hogy a parkolóban lévő kamera nem készített értékelhető felvételeket, mivel az körbe-körbe járt.

A Testület ismételt megkeresésére a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitánysága arról tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos ellen szabálysértési eljárás is indult, amely eljárás során a közlekedési baleset helyszínén fényképfelvétel is készültek. A rendőrség arról nyújtott tájékoztatást, hogy a szabálysértési iratanyagban fellelhetőek a fényképek.

Az Rtv. 42. § (1) bekezdése szerint a rendőrség a rendőri intézkedéssel, illetve az ellátott szolgálati feladattal összefüggésben az intézkedéssel érintett személyről, a környezetéről, illetőleg a rendőri intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról képfelvételt, hangfelvételt, kép- és hangfelvételt készíthet.

Az Utasítás 38. pontja alapján a helyszín általános képét, valamint a felkutatott nyomokat, elváltozásokat, rongálódásokat és anyagmaradványokat, leírással, lerajzolással és lefényképezéssel kell rögzíteni.

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök nem voltak kötelezhetőek a panaszos véleményének figyelembe vételére. A Testület álláspontja szerint a helyszíni szemle lefolytatása olyan, elsősorban szakmai hozzáértést igénylő feladat, amely tekintetében a helyszínelést végző személy egyéni mérlegelése és hozzáértése kifejezett hangsúllyal szerepel. A helyszínelést végző személy mérlegelési körébe tartozik éppen ezért az is, hogy milyen részleteket tart a történt közlekedési baleset elbírálása szempontjából lényegesnek, így a fényképfelvétel készítése tekintetében relevánsnak.

A panaszos azzal, hogy igényét jelezte a rendőrnek, felhívta a figyelmét arra a körülményre, amelynek figyelembe vételét fontosnak tartotta, ezt követően azonban a rendőr szakmai belátására volt bízva, hogy a nyomokat hogyan rögzíti.

Mindezek alapján a Testület megállapította, hogy nem okozhatott alapjogsérelmet a panaszosnak az, hogy az intézkedés során a rendőrök nem készítettek, az általa kért tárgyakról fényképfelvételt.

c) Külön sérelmezte a panaszos, hogy az intézkedő rendőrök, amikor feljelentést kívánt tenni, akkor kioktatták, hogy „hogyan gondolja azt, hogy egy rendőrt [sérült autó tulajdonosát] akar feljelenteni?”.

Ezzel kapcsolatban a panaszos beadványában foglaltak alapján az egész eljárás tekintetében sérelmezi, hogy nem érvényesült a részrehajlás-mentes intézkedési kötelezettség követelménye. A panaszos álláspontja szerint ugyanis az intézkedő rendőrök az általa rendőrnek vélt személy irányában kedvezőbben értékelték a történeteket, ezért a sérült autó tulajdonosának feljelentésére feltételezése szerint az intézkedő rendőrök részrehajló magatartása miatt nem került sor.

A Testület a feljelentés megtételével kapcsolatban felhívja a figyelmet, hogy a Be. mind a sértettnek, mind a sértettel nem azonos feljelentőnek biztosít bizonyos jogokat a feljelentés nyomán megindult eljárásban. Ezen jogok gyakorlását meggátolja, ha a sértett, illetve a feljelentő a feljelentés nem megfelelő rögzítése folytán nem jelenik meg ilyen minőségében az ügy irataiban, illetve a nyomozó hatóság nyilvántartásaiban. A Be. azonban tartalmaz megfelelő jogorvoslatot az ilyen esetekre: 196. §-ának (1) bekezdése szerint „akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet”. A Testület hatáskörére vonatkozó rendelkezések alapján a feljelentés megtételével kapcsolatban a panaszos sérelmének orvoslására a büntetőeljárás szabályok biztosítottak volna hatékony lehetőséget, ezért a Testület – hatáskör hiányában – megállapításokat a panasz ezen részének vonatkozásban nem tehetett. Vizsgálhatta viszont a rendőrök eljárását a részrehajlás-mentes intézkedési kötelezettség tekintetében.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése kimondja, hogy a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének a tájékoztatása szerint a baleset helyszínén intézkedő rendőrök a részrehajlás-mentes intézkedés követelményét nem sértették meg. Az Rtv. 2. §-ában foglaltak alapján tiszteletben tartották az emberi méltóságot, óvták az emberi jogokat, a helyszínen talált személyeket trágár megjegyzésekkel nem illették.

A Testület az egymásnak ellentmondó állítások alapján nem tudott állást foglalni abban a kérdésben, hogy a sérelmezett kijelentés valóban elhangzott-e, illetve összességében a rendőrök magatartása részrehajló volt-e, **ezért e tekintetben nem tudta megállapítani a panaszos alapvető jogainak a sérelmét.**

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, Budapesten, 2007. július 4-én kelt közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely megtestesíti az állampolgárok rendőrökkel szemben támasztott elvárásait, erkölcsi iránymutatásul szolgál, illetve morális alapot biztosít a Rendőrség számára. Az Országos Rendőrfőkapitány e nyilatkozat aláírásával

vállalta, hogy mindent megtesz azért, hogy érvényt szerezzen a benne foglaltak érvényesüléséért. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrről vonatkozóan előírja: „Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint: „Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

d) Kifogásolta továbbá a panaszos, hogy az autó sérülésével vagy a baleseti bejelentőlap kitöltésével senki nem foglalkozott, annak ellenére, hogy egy közlekedési baleset történt, ahol ez elsődleges szerepet kellett volna, hogy kapjon.

A Testület felhívja a figyelmet, hogy a baleseti bejelentőlap kitöltése a közlekedési balesetben érintett felek érdeke és feladata, ezért a rendőrségtől nem várható el, hogy annak kitöltéséről gondoskodjon, illetve arra figyelmeztesse az érintetteket. **A Testület ezért e tekintetben nem tudta megállapítani a panaszos alapvető jogának a sérelmét.**

e) A panaszos sérelmezte, hogy a közlekedési baleset helyszínére kiérkező rendőrök a kifejezett kérése ellenére sem kísérték el az újságárushoz, ezért nem volt lehetősége mobiltelefonjának feltöltésére, így az intézkedés alatt senkit sem tudott értesíteni.

A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányság vezetője által 2010. szeptember 16-án hozott határozatban foglaltak szerint az Rtv. nem teszi lehetővé az intézkedő rendőr részére, hogy az állampolgár kérésére vásárolni kísérje, továbbá nem teszi lehetővé azt sem, hogy az intézkedés alá vont állampolgár az intézkedés ideje alatt telefonbeszélgetést folytasson.

A panaszos két, egymással ok-okozati kapcsolatban álló dolgot sérelmez. Kifogásolja egyrészt azt, hogy nem engedték, kísérték el mobiltelefonjába feltöltő kártyát venni, másrészt, hogy ebből kifolyólag nem tudott értesíteni senkit a balesetről.

A Szolgálati Szabályzat már említett 22. § (2) bekezdése szerint a helyszínt biztosító rendőr az eseményben érintetteket, az eseményt észlelőket feltartóztatja. A Szolgálati Szabályzat 41. § (1) és (2) bekezdései szerint a feltartóztatás a rendőrnek az a tevékenysége, amelynek során azt a személyt, aki a személyazonosságának igazolását megtagadja, vagy az igazolásra történő felszólításnak nem engedelmeskedik, továbbá, akitől felvilágosítást kér, annak idejére az intézkedés helyszínének elhagyásában korlátozza, vagy a további intézkedés megtételéig a helyszín elhagyásában megakadályozza. A feltartóztatást meg kell szüntetni, ha az intézkedés célját elérte, és további intézkedésre nincs szükség.

A Testület álláspontja szerint mindezek alapján az intézkedő rendőrök jogszerűen tartóztatták fel, korlátozták a panaszost a baleset helyszínének elhagyásában.

A panaszos azon kifogása tekintetében, miszerint mivel nem hagyhatta el a helyszínt, és nem gondoskodhatott a mobiltelefonja egyenlegének feltöltéséről, ezért nem tudott értesíteni senkit a balesetről, a Testület megállapította, hogy a rendőrség tájékoztatása helyes volt a tekintetben, hogy nincsen se az Rtv., se a Szolgálati Szabályzat alapján kötelezettsége a rendőrségnek a balesettel érintett panaszos hozzátartozóinak értesítésére.

Ennek ellenére a Testület álláspontja szerint a rendőrök az eset összes körülményeinek mérlegelése alapján van lehetőségük az Rtv. 13. §-a alapján a panaszosnak történő segítségnyújtásra, ami magában foglalhatja a panaszos hozzátartozói értesítésének az elősegítését is.

A Testület a fentiek alapján megállapította, hogy nem sértette a panaszos alapvető jogának a sérelmét az, hogy az intézkedő rendőrök nem kísérték, engedték el az újságárushoz a panaszost.

3) A Testület vizsgálta továbbá az illetékes Kerületi Rendőrkapitányságon történő előállítását, és annak körülményeit.

A panaszos beadványában többek közt sérelmezte, hogy az intézkedő rendőrök bűncselekmény elkövetésével is meggyanúsították. A Testület a hatáskörét megállapító rendelkezésre tekintettel, az említett kérdésekkel kapcsolatban a következőket állapította meg.

Az idézett jogszabályi rendelkezés alapján a Testület hatásköre az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott intézkedéseken kívül egyéb intézkedésekre, így például a büntetőeljárás keretében elvégzett vagy elmulasztott cselekmények minősítésére nem terjed ki. A Testület ezért megállapította, hogy nincs hatásköre annak vizsgálatára, hogy a panaszos a rendőrségi iratokban említett bűncselekményeket elkövette-e. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át nyomozó hatóság szerepét. Abban az esetben azonban, ha az intézkedés jogalapjaként a rendőrség bűncselekmény gyanújára hivatkozik – ahogy az a konkrét ügyben is történt – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki, ha a Testület a gyanú fennállását sem vizsgálná. Ezért tehát a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését a Testület kizárólag abból a szempontból, hogy bűncselekmény elkövetésének gyanúját megvalósítja-e, vizsgálati körébe vonta.

a) A Testület megvizsgálta a panaszos előállításának jogszerűségét és arányosságát.

A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitánysága, arról tájékoztatta a Testületet, hogy a helyszíni szemle után a sérült autót vezető férfit, a sérült autó tulajdonosát és a panaszost az ügyeletes tiszt utasítására, a baleset bekövetkezte után tanúsított cselekményük tisztázására véget a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságra, a beleegyezésükkel bekísérték. A bekísérés során mindkét fél a saját gépkocsijával érkezett a rendőrkapitányságra.

A panaszos előállítás végrehajtásáról 2010. augusztus 19-én készült jelentés szerint a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdés első fordulata alapján igazoltatták, az Rtv. 31. § (1) bekezdése szerint a személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálták, az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyt előállították. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak, a panaszost a bűncselekmény gyanúja miatt a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányság fogda helyiségében sérülés és panaszmentesen előállításra került.

A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságon indult büntetőügyben a gyanúsított panaszos által a gyanúsítás ellen tett panaszt 2010. szeptember 15-én elutasító határozatban foglaltak szerint 2010. augusztus 19-én egy bevásárlóközpont parkolójában, közlekedési balesetet követően a panaszos a sérült autó tulajdonosa és vezetője felé hadonászó mozdulatokat tett, továbbá a sérült autót vezető férfi ingének bal oldali zsebét elszakította, aminek

következtében az ingben kár keletkezett. A határozat szerint a leírt tényállás a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétségének megállapítására alkalmas. A gyanúsított panaszos a gyanúsítás ellen panasszal élt, mivel állítása szerint bűncselekményt nem követett el. A határozat szerint a panasz nem alapos. A nyomozás gyanúsításkor rendelkezésre álló adatai, különösen a rendőri jelentés, és a sérült autót vezető férfi és a sérült autó tulajdonosának tanúvallomásai alapján a gyanúsított a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható volt, ezért gyanúsítottkénti kihallgatására a Be. 179. § (1) bekezdése alapján törvényesen és megalapozottan került sor.

A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságán 2010. szeptember 7-én készült a panaszost kihallgató rendőr által készített jelentés szerint a panaszos az általa elkövetett bűncselekmény miatt utasításra nem lett a fogdába elhelyezve, a panaszos makulátlan előélete miatt is. A kihallgatását megelőzően a panaszos a jelentést készítő rendőr irodája előtti folyosón várakozott. A tanúk kihallgatása közben többször is megzavarta a panaszos, azzal hogy miért azokat hallgatja ki először, akik őt megverték. A jelentést készítő rendőr kérte a panaszost, hogy ne zavarja meg a kihallgatást, és várjon türelemmel. A panaszos azonban nem hagyott fel ezzel a magatartásával, ezért jelentette az ügyeletes tisztnek, aki közölte, hogy a rendőri tanúkihallgatások alapján nevezett garázdaságot követett el, ezért vezető ügyeletesi fogdába kell elhelyezni. Ezt követően a panaszost a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányság fogdjájába befogadták, illetőleg elhelyezték. Ezek után a nevezett gyanúsított ki hallgatása, utasításra megtörtént.

A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányság által 2010. szeptember 16-án a panaszos által kezdeményezett panasz eljárásban hozott határozatban foglaltak szerint, a panasz nem volt alapos, ezért azt a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányság vezetője elutasította. A panaszos a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságra történt előállítás után valóban a földszinten, egy folyosón várakozott, majd mivel magatartásával (hisztizett, fenyegetőzött, földre vetette magát) zavarta a panaszos közelében lévő irodában tartott kihallgatást, valamint megállapítást nyert, hogy nevezett megalapozottan gyanúsítható a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétség elkövetésével, ezért előállításra került és az előállító helyiségben került elhelyezésre. A határozatban foglaltak szerint az Rtv. 33. § (2) bekezdés alapján a rendőr a hatóság vagy illetékes szerv elé állítja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható. A Szolgálati Szabályzat 51. § (1) bekezdés alapján az előállított személyt előállító vagy biztonságos őrzését szolgáló más helyiségben kell elhelyezni. Mivel a panaszos magatartása nem adott lehetőséget arra, hogy más biztonságos őrzést szolgáló helyiségben kerüljön elhelyezésre, a panaszosnak az előállító helyiségben történő elhelyezése szakszerű és jogszerű volt.

A panaszbeadványban foglaltak szerint a panaszos a rendőrkapitányságon, a folyosón ült egy széken, azonban nem érezte jól magát, ezért átült egy körülbelül 6-8 méterre lévő padra. Amikor a rendőrök ezt észrevették, akkor felszólították, hogy a széket nem hagyhatja el és egy helyben kell ülnie míg nem szólítják. A panaszos ekkor megkérdezte a rendőröktől, hogy gyanúsítják-e valamivel, mert szerinte, ha nem, akkor nem tarthatják ott. Az ügyeletes tiszt a panaszost ekkor felvilágosította, hogy garázdasággal gyanúsítják, és mivel „nem tud egy helyben ülni, ezért bezárják a fogdába”. A panaszost a fogdában körülbelül egy órát tartották bent, de mivel nem érezte jól magát kihívták a mentőket. A mentők látogatása után nem sokkal később a panaszost mint gyanúsítottat hallgatták ki.

A rendőrségi dokumentumok ellentmondásosan fogalmazznak a panaszos előállítását megalapozó magatartás tekintetében, kérdéses ugyanis, hogy a panaszos előállítására a

közlekedési baleset helyszínén, vagy a rendőrkapitányságon tanúsított magatartása alapján került-e sor. A panaszbeadványból és a rendőrségi dokumentumokból arra lehet következtetni, hogy a panaszos saját akaratából ment el a rendőrkapitányságra, a közlekedési balesetet követően tanúsított magatartásuk kivizsgálása végett, előállítására nem került sor. A panaszos ellen a közlekedési baleset helyszínén tanúsított magatartása miatt – a sérült autó vezetője és tulajdonosa által tett tanúvallomások alapján – később büntetőeljárás indult. Ugyanakkor a Testület az ügy körülményeinek mérlegelése után arra a következtetésre jutott, hogy – noha az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés arról ad számot, hogy ezen a büntetőügyben bűncselekmény gyanúja adott okot a panaszos előállítására – valójában emiatt a cselekmény miatt a panaszost a helyszínről nem állították elő, hiszen pusztán megkérték (ahogy a balesetben érintett másik felet is), hogy fáradjon be az illetékes rendőrkapitányságra, aminek a panaszos saját gépkocsijával eleget is tett. Azt, hogy a rendőrök a panaszos előállítását a baleset helyszínéről még nem tartották szükségesnek, bizonyítja az is, hogy a panaszost rendőrkapitányságra való beérkezésekor nem előállított státuszban levő személyként kezelték. Ekkor a panaszost előállító helyiségben nem helyezték el, ő a folyosón tartózkodott, ahol a panaszos előadása szerint nem érezte jól magát, sőt a panaszbeadványból az derül ki, hogy nem is volt tudomása arról, hogy mi indokolta azt, hogy őt ott tartják.

A rendőrségi dokumentumok szerint a panaszos többször megzavarta a másik fél kihallgatását, ezt az eljáró rendőr jelentette is az ügyeletes tisztnek, aki azt az utasítást adta, hogy – mivel a rendőri tanúkihallgatások alapján megállapíthatóvá vált, hogy a panaszos garázdaságot követett el – a panaszost fogdában kell elhelyezni. Ezzel egybecseng a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitánysága által panaszeljárásban hozott határozat, miszerint a panaszos először egy folyosón várakozott, majd mivel magatartásával (hisztizett, fenyegetőzött, földre vetette magát) zavarta a panaszos közelében lévő irodában tartott kihallgatást, valamint megállapítást is nyert, hogy nevezett megalapozottan gyanúsítható a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétség elkövetésével, ezért előállították és előállító helyiségben helyezték el. Ezekből a dokumentumokból szintén az derül ki, hogy a rendőrök csak a rendőrségen fogatosított tanúkihallgatások után jutottak arra a következtetésre, hogy a panaszos megalapozottan gyanúsítható garázdasággal, amiből azonban újfent az következik, hogy a rendőrök megítélése szerint a baleset helyszínén ez a gyanú még nem volt kellően egyértelmű ahhoz, hogy előállítást alapozzon meg. Mivel pedig a panaszos a baleset helyszínéről a rendőrök kérésének megfelelően önállóan bement a kapitányságra, az ott esetlegesen elkövetett bűncselekmény megalapozott gyanújának megerősödése utólag nem igazolhatta a rendőri felhívásnak engedelmessé váló panaszos előállítóban való elhelyezését.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a valójában a panaszos személyi szabadságának elvonására a rendőrkapitányságon tanúsított magatartása miatt került sor, hiszen őt a ténylegesen nem állították elő a garázdaság gyanúja miatt a parkolóból.

Ugyanakkor a rendőrség által megjelölt bűncselekmény gyanúja, azaz a Btk. 271. § (1) bekezdése szerinti garázda cselekmény nem egyeztethető össze a panaszos által, a rendőrség épületében tanúsított magatartással, legfeljebb a parkolóban történetekkel. A rendőrség ugyanakkor innen nem állította elő a panaszost, azt pedig nem indokolta meg megfelelően, hogy mi volt az oka a panaszos előállító helyiségben való elhelyezésének akkor, amikor a panaszos már a rendőrkapitányság épületében volt, azok után, hogy korábban bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt nem állították elő. A Testület arra a következtetésre jutott, hogy a rendőrség a szabadságkorlátozás jogalapját nem jelölte meg, és a panaszos személyi szabadságát indokolatlanul korlátozták.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos előállításával súlyosan sérült a panaszos személyi szabadságához fűződő alapjoga.

b) A panaszos sérelmezte, hogy előállítása alatt nem kapott ételt és folyadékot. Kifogásolta továbbá, hogy gyógyszerét sem engedték bevenni, ezért rosszul lett, és ki kellett hozzá hívni a mentőket.

Az Rtv. 18. § (2) bekezdése szerint a sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni. A Szolgálati Szabályzat 51. § (3) bekezdése szerint az előállítottat nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról, szükség esetén orvosi ellátásban kell részesíteni.

A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányság által vezetett Fogdakönyv szerint a panaszost 2010. augusztus 19-én 19 órától 20 óra 25 percig volt előállítva. A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságon 2010. augusztus 19-én készült jelentés szerint 19 óra 10 perckor az előállított panaszos közölte, hogy rosszul érzi magát. Ezt követően telefonon a jelentést készítő rendőr jelentette az ügyeletes rendőrnek a panaszos panaszát, aki értesítette a mentőszolgálatot. A mentők 19 óra 45 perckor érkeztek az előállító helységbe, és 20 óra 5 perckor hagyták el a rendőrkapitányságot. Az egyik mentőápoló elmondta, hogy a panaszoson sem mentálisan sem pedig fizikálisan semmilyen elváltozás nem észlelhető, a panaszos orvosi ellátást nem igényel. A panaszos mint gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyv szerint a panaszos kihallgatására 2010. augusztus 19-én 20 óra 20 perckor került sor.

Az előállítottak élelmezését illetően a 26-326/3/2006. számú, az Országos Rendőr-főkapitányság Közbiztonsági Főigazgatója által kiadott körlevélhez mellékelte tájékoztató tartalmaz iránymutatást. Az említett tájékoztató alapján nyilatkoznia kell a panaszosnak, hogy az öt órát meghaladó fogvatartás esetén kér-e ételmezt.

A kérdések megítélésében a Testület jelentőséget tulajdonított továbbá az Rtv. 2. §-ában foglalt általános követelménynek, amelynek értelmében a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján a panaszos előállítására közel másfél órás időtartamban került sor, fogvatartása tehát nem érte el az öt órát, így a rendőrség nem volt köteles számára ételmezt biztosítani.

Figyelembe véve a fent említett, az emberi méltóság tiszteletben tartására vonatkozó általános követelményt, és azt, hogy a baleset 15 óra körüli időben történt, amelyet követően a panaszosnak nem volt lehetősége ételhez jutni, a szabadságkorlátozás ideje alatt elvárható volt a rendőrségtől, hogy amennyiben a panaszos jelzi, hogy éhes, megpróbáljon számára ételt biztosítani.

Hasonló következtetésre jutott a Testület az ivóvíz biztosítása kapcsán is. Úgy ítélte meg ugyanis, hogy az emberi méltóság tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettség keretében ez is a rendőrség feladata volt.

A Testület a panaszos kifogása alapján azt is értékelte, hogy amint a panaszos jelezte rosszullétét a rendőrkapitányságon, a mentőszolgálat értesítésre került. A Testület megjegyzi, hogy álláspontja szerint amennyiben a panaszosnak gyógyszerre szüksége lett volna, azt a mentősöknek bizonyosan jelezte volna. A mentősök állítása szerint azonban a panaszos orvosi

ellátást nem igényelt, rajta sem mentálisan sem pedig fizikálisan semmilyen elváltozás nem volt észlelhető.

A Testület mindezek alapján megállapította a panaszos emberi méltóságának megsértését azért, mert a fogvatartás ideje alatt sem enni, sem inni nem kapott, ugyanakkor a gyógyszer bevételeivel összefüggő sérelmet nem találta megalapozottnak.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy sérült a panaszos személyi szabadsághoz és integritáshoz, az emberi méltósághoz való joga.

A megállapított súlyos alapjogsérelem miatt a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és állásfoglalását az Rtv. 93/A. § (6) bekezdése alapján az megküldi az országos rendőrfőkapitánynak.

Budapest, 2011. március 16.

Dr. Juhász Imre
elnök,
előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag